

Jacques Pelletier du Mans (1517–1582)

ITT AZ ARÁNYELMÉLETBEN JÁRATOS ARITMETIKUS BESZÉL

Hogy magad más költő nyomába vessed,
Mint fordító, szép pontosan rimelj,
S a csiszolt dikcióra is figyelj,
A francia nyelv báját se feledjed,
A színekben is a valót keressed.
Tudván, hogy a Művészetben mi kell
A Természethez juthatni közel,
Egy testből nyerve hason-arcu testet:
Tudd meg, csak jó hírért viszi vásárra,
S kemény munkája diccselem nem kecsegtet,
Ki más nyelvet kényszerít Petrarcára,
Míg sort sorral, rímet rímmel feleltet:
De hogy Múzsáknak, Isteneknek tetszik,
Van-e, ki tőle elvitatja ezt itt?

Marc de Papillon de Lasphrise (1555–1599)

[MAROT-BAN TISZTELEM...]

Marot-ban tisztelem remekszép dallamát,
Benne a Francia Múza beért tökélyét,
Ronsard-ban tisztelem a nagy tudás fölénységét,
Du Plessis Bíróban szakmai szigorát.
Bellay-ben tisztelem, hogy nincs előtte gát,
Könnyedén egybefoly az összhang és a mérték,
Fereteges Jodelle egy vakmerő merénységét
S a mélylelkű Belleau megnyerő modorát.
Bartasnak tisztelem boldog Urániáját,
Desportes tombolva is szelíd szerelmi lázát,
Garnier-t, Melpomené kit fiának tekint,
Bertault-t, Sonant, Billard-t, e csupa drága lelket,
E nagy tudósokat a Kilenc Múza mellett,
Nem feledve Rabelais-t, akinek párja sincs.